

“ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ତିନୋଟି ବିଶେଷତା”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ସହଯୋଗୀ ହେଉଥିବା ଏବଂ ସେବାର ସାଥୀ ହୋଇ ସେବା କରୁଥିବା ତଥା ଭବିଷ୍ୟତରେ ସାଥୀରେ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହରଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସହଜଯୋଗୀ, ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ସାଥୀ ହୋଇ ଚାଲୁଥିବା ସର୍ବତ୍ର ସେବାଧାରୀ ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତା’ ସହିତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସାଥୀରେ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ସମାନ ଏବଂ ସମ୍ପଦନ କରମାତୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ତିନୋଟି ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ତିନୋଟି ଯାକରେ ପିଲାମାନେ କେତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେଣି? କାହିଁକି ନା ସଂଗମଯୁଗର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ପାଇଁ ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ବିଶେଷତା ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଯୋଗୀ ତୁ ଆତ୍ମା, ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ କରମାତୀ ଆତ୍ମା - ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ବିଶେଷତାର ଅଭାବ ଅଛି ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକରେ ଅନୁଭବୀ ନ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ସୁଖ ବା ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା, କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବର ବରଦାନ ଜନମରୁ ହିଁ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଯଥାଶକ୍ତି ଯୋଗୀ ଭବ ବା ଯଥାଶକ୍ତି ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମା ଭବ...ଏଭଳି ବରଦାନ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ତା’ ସହିତ ସଂଗମଯୁଗ ଯାହାକି ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଯୁଗ ଅଟେ, ଏହି ଯୁଗକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବରଦାନୀ ସମସ୍ତ କୁହାଯାଉଛି କାହିଁକି ନା ବରଦାତା ବାବା ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ବରଦାନ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଆସିଆ’ନ୍ତି । ତେଣୁ ବରଦାତା ନିଜେ ଆସୁଥିବା କାରଣରୁ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ବରଦାନୀ ହୋଇଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବରଦାନ ମିଳିଛି । ସବୁ ପ୍ରକାରର ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସମୟ ମଧ୍ୟ ଏହା ହିଁ ଅଟେ । ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ବରଦାନୀ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଏହା ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ କରମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଆ’ନ୍ତି ବା ଯେପରି କରମ ସେପରି ଫଳ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ହୋଇଚାଲିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହି ବରଦାନୀ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ପାଦ ତୁମମାନଙ୍କର କରମ ଏବଂ ପଦ୍ମଗୁଣା ସହଯୋଗ ବାବାଜୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏର ପଦ୍ମଗୁଣା ପ୍ରାରବ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବରଦତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଫଳକୁ ପ୍ରାରବ୍ଧ ରୂପରେ ଭୋଗ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଅ ବରଂ ଜମା କରିଥିବା ଫଳକୁ ଭୋଗ କରି କରି ତଳକୁ ତଳକୁ ଆସିଯାଇଥାଅ, କଳା କୁମି କୁମି ଯାଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଯୁଗ ଶେଷ ହେବା ପରେ କଳା ମଧ୍ୟ ୧୭ କଳାରୁ ୧୪ କଳା ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାପ୍ତି କେଉଁ ସମୟର ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ୧୭ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା? ତେବେ ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ସେହି ପ୍ରାପ୍ତିର ସମୟ । ଏହି ସମୟରେ ବାବା ଖୋଲା ହୃଦୟରେ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଭଣ୍ଡାର ବରଦାନ ରୂପରେ, ପୌତ୍ତକ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପରେ ଏବଂ ପାଠପଢ଼ାର ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରାପ୍ତି ରୂପରେ ତିନୋଟି ଯାକ ସମ୍ପଦନ ସ୍ଵାରା ତିନି ରୂପରେ ବିଶେଷ ଖୋଲା ଭଣ୍ଡାର, ଭରପୁର ଭଣ୍ଡାର ପିଲାମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ରଖୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଯେତିକି କରିବ, ସେତିକି ପାଇବ - ଏଭଳି ହିସାବ ମଧ୍ୟ ରଖିନାହାନ୍ତି, ଗୋଟିଏର ପଦ୍ମଗୁଣା ହିସାବରେ ଦେଉଛନ୍ତି । ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ଏବଂ ପ୍ରାରବ୍ଧ ନିଅ, ଏଭଳି ମଧ୍ୟ କହୁନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ, ଦାତା ହୋଇ, ବିଧାତା ହୋଇ, ସର୍ବ ସମ୍ପଦନୀ ହୋଇ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସାହସ ଆଧାରରେ ଅନେକ ବରଷର ମେହନତ ସମାନ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପିଲାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଜାଣିଛନ୍ତି ଏମାନେ ଅନେକ ଜନ୍ମରୁ ଭଟ୍ଟାଉଥିବା ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ଅକିୟାଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏତେ ପରମ୍ଭନତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ବା ସହଯୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି । ନିଜ ତରଫରୁ ଅଫର ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବୋଝ ମୋତେ ଦେଇଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ବୋଝ ଉଠାଇବାର ଅଫର କରୁଛନ୍ତି । ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ହୋଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନବାନ କରି, ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରମର ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣିବାର କଳମ ପିଲାମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ଭାଗ୍ୟର ରେଖାକୁ ଯେତେ ଲମ୍ବା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନିଅ । ସବୁ ଖୋଲା ଭଣ୍ଡାରର ଚାବୀ ତୁମମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଚାବୀ ମଧ୍ୟ କେତେ ସହଜ । ଯଦି ମାୟାର ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି ତେବେ ବି ଛତ୍ରଛାୟା ହୋଇ ସର୍ବଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ରଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ଛତ୍ରଛାୟା ଅଛି ସେଠାରେ ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ କ’ଣ କରିପାରିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେବାଧାରୀ ମଧ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତା’ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଟର କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶେଷ ଅନୁଭବ କରାଉଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ଵାରା ନାମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏବଂ କାମ ବାବାଜୀଙ୍କର ସହଜରେ ହୋଇଯାଉଛି । ଏତିକି ଗେଲବସରରେ ପାଳନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ଅନେକ ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, ଏମିତିକି ପାଦ ତଳେ ଲାଗିବାକୁ ଦେଉନାହାନ୍ତି । କେବେ ଖୁସିର ଝୁଲଣାରେ, କେବେ ସୁଖର ଝୁଲଣାରେ, କେବେ ବାବାଜୀଙ୍କର କୋଳରୁ ଝୁଲଣାରେ, ଆନନ୍ଦ, ପ୍ରେମ, ଶାନ୍ତିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥାଅ । ଝୁଲିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମଉଜ କରିବା । ତେଣୁ ଏହି ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ଗୁଡିକ ଏହି ବରଦାନୀ ସମୟର ହିଁ ବିଶେଷତା ଅଟେ । ଏହି ସମୟରେ ବାବା ବରଦାତା ବିଧାତା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ପିତା ସହିତ ସର୍ବ

ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବ କରାଉଥିବା କାରଣରୁ ଦୟାଶୀଳ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବଦଳରେ ପଦ୍ମ ଦେବାର ବିଧି ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟର ହିଁ ଅଟେ । ଶେଷ ସମୟରେ ହିସାବ-କିତାବ ତୁଳ୍ବ କରୁଥିବା ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵାରା କାମ ହାସଲ କରିବେ । ତେବେ ସେତେବେଳର ସାଥୀ କିଏ, ଜାଣିଛ ନା? ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏର ପଦ୍ମଗୁଣା ପ୍ରାପ୍ତିର ହିସାବ କିତାବ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ବାବାଜୀଙ୍କର ଦୟାଶୀଳ ହେବାର ପାରଟ ଚାଲିଛି, ଏହାପରେ ହିସାବ-କିତାବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷମା ବି ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭୁଲକୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିଦେଉଛନ୍ତି ତା’ ସହିତ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ଆହୁରି ଆଗକୁ ଉଡିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କେବଳ ଅନ୍ତରର ସହିତ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବା ହିଁ କ୍ଷମା ପାଇବା । ଦୁନିଆରେ ଯେପରି ଲୋକମାନେ କ୍ଷମା ପାଇଥା’ନ୍ତି, ଏଠାରେ ସେଭଳି ଭାବରେ କ୍ଷମା ନେବାକୁ ପଡି ନଥାଏ । ଏଠାରେ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବାର ବିଧି ହିଁ କ୍ଷମା ନେବା ଅଟେ । ତେଣୁ ଅନ୍ତରର ସହିତ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବାକୁ ହେବ । କାହାର କହିବା ଦ୍ଵାରା ବା ସମୟ ଅନୁସାରେ କାମ ତଳାଇବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିନେବା, ଏଭଳି କ୍ଷମା ମାଗିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ହୁଏ ନାହିଁ । କେହି କେହି ପିଲା ଚତୁର ମଧ୍ୟ ଥା’ନ୍ତି । ବାତାବରଣକୁ ଦେଖି କହିଥା’ନ୍ତି - ଏବେ ତ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିନିଅ, କ୍ଷମା ମାଗିନିଅ, ଆଗକୁ ଦେଖାଯିବ । କିନ୍ତୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଟିକିଏ ମୁରୁକି ହସି ଛାଡିଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କ୍ଷମା ଦେଉ ନାହାନ୍ତି । କାରଣ ବିଧି ବିନା ସିଦ୍ଧି ତ ମିଳିବ ନାହିଁ ନା । ବିଧି କେବଳ ଗୋଟିଏ ପାଦ ଏବଂ ସିଦ୍ଧି ପଦ୍ମଗୁଣା ପରିମାଣର ମିଳିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଗୋଟିଏ ପାଦର ବିଧି ତ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ହେବା ଦରକାର ନା । ତେଣୁ ଏହି ସମୟର ବିଶେଷତା କେତେ ରହିଛି ବା କିପରି ବରଦାନୀ ସମୟ ଚାଲିଛି - ସେହି କଥା ଶୁଣାଇଲି ।

ତେବେ ଏଭଳି ବରଦାନୀ ସମୟରେ ଯଦି ବରଦାନ ନ ନେବ, ଆଉ କେତେବେଳେ ନେବ? ଯେତେବେଳେ ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଏହି ସମୟର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଯାହା କିଛି କରିବାର ଅଛି, ଯାହା ନେବାର ଅଛି, ଯାହା ହେବାର ଅଛି ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ବରଦାନ ରୂପରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବା ସମୟରେ ହିଁ କରିନିଅ ବା ହୋଇଯାଅ । ଏହା ପରେ ଆଉ ଏଭଳି ହୀରାତୁଲ୍ୟ ସୁଯୋଗ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସମୟର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ତ ଶୁଣିଲ ଏବଂ ସମୟର ବିଶେଷତା ଆଧାରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଯେଉଁ ତିନୋଟି ବିଶେଷତା ଶୁଣାଇଲି - ସେହି ତିନୋଟି ଯାକରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ । ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସ୍ଵଳୋଚାନ ମଧ୍ୟ ଏହା ହିଁ ଅଟେ - ଯୋଗୀ ହୁଅ, ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଜ୍ଞାନୀ ହୁଅ ଏବଂ କର୍ମାତୀତ ହୁଅ ଯେବେକି ସାଥୀରେ ଯିବାର ଅଛି ତେବେ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମମାନେ ହିଁ ସାଥୀରେ ଯାଇପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ସାଥୀରେ ରହୁନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ସାଥୀରେ କିପରି ଯିବେ? ସାଥୀରେ ଯିବା ପାଇଁ ତ ସମୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ହେବା ଅର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା । ସମାନତା ହିଁ ହେଉଛି ହାତ ଧରିବା ଏବଂ ସଂଗରେ ରହିବା, ନଚେତ୍ କ’ଣ ହୋଇପାରିବ? ଆଗବାଳାଙ୍କୁ ଦେଖି ଯଦି ପଛେ ପଛେ ଆସିବ ତେବେ ସାଥୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସାଥୀ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏ ସଂଗରେ ଯିବେ । ବହୁତ କାଳ ପରମ୍ପରା ସାଥୀରେ ରହିବା, ସାଥୀ ହୋଇ ସହଯୋଗୀ ହେବା - ଏହିଭଳି ବହୁତ କାଳର ସଂସ୍କାର ହିଁ ସାଥୀ କରି ସାଥୀରେ ନେଇଯିବ । ଯଦି ଏବେ ବି ସାଥୀରେ ରହୁନାହାନ୍ତି ତେବେ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଦୂରରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଦୂରରେ ରହିବାର ସଂସ୍କାର ସାଥୀରେ ଯିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଦୂରତାର ଅନୁଭବ କରାଇବ ସେଥିପାଇଁ ଏବେଠାରୁ ତିନୋଟିଯାକ ବିଶେଷତାକୁ ଚେକ୍ କର, ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରୁହ । ସର୍ବଦା ବାବାଜୀଙ୍କ ସାଥୀ ହୋଇ ସେବା କର । ବାବା ନିରୁଦ୍‌ଦେଶକରୂପେ ଅଟନ୍ତି, ମୁଁ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର କର୍ମକରୂପେ ଅଟେ, ଏହିଭଳି ଭାବିଲେ, କେବେ ବି ସେବା ହଲଟ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ଏକୃତ ଆ ଅଛି ସେଠାରେ ମୁଁ ପଶିଆରେ ଆସିଯାଉଛି ତା’ପରେ ମାୟା ବିଲେଇ ମିଆଁ-ମିଆଁ କରୁଛି । ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ-ମୁଁ କରିଥାଅ ସେତେବେଳେ ମାୟା “ମୈଁ ଆଉଁ” ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଆସିବି, ମୁଁ ଆସିବି କରିଥାଏ । ମାୟାକୁ ବିଲେଇ କହୁଛ ନା । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସାଥୀ ହୋଇ ସେବା କର । ତେବେ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ପରିଭାଷା ମଧ୍ୟ ବଡ ଗହନ ଅଟେ । ତାହା ପୁଣି କେବେ ଶୁଣାଇବୁ ।

ଆଜି କେବଳ ଏହି ତିନୋଟିକଥା ଚେକ୍ କର । ତା’ ସହିତ ସମୟର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକର ଲାଭ କେତେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ ତାହା ମଧ୍ୟ ଚେକ୍ କର କାହିଁକି ନା ସମୟର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ଜାଣିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନ ଆତ୍ମା ହେବା । ନିଜକୁ ଜାଣିବା, ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଜାଣିବା - ଏହା ଯେତିକି ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହିପରି ସମୟକୁ ଜାଣିବା ମଧ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ତେବେ ବୁଝିପାରିଲ ଏବେ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ? ବାପଦାଦା ଫଳାଫଳ ଶୁଣାଇବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜେ ନିଜର ଫଳାଫଳକୁ ଜାଣି, କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ରେଜିଲ୍ଟ ଶୁଣାଇ ଦେବେ ସେତେବେଳେ ଭାବିବ ଏବେ ତ ଫଳ ବାହାରିଗଲା, ଏବେ କ’ଣ କରାଯିବ, ଏବେ ଯାହା ଅଟେ, ଯେପରି ଅଟେ, ଏହାକୁ ହିଁ ଠିକ୍ ବୋଲି କୁହାଯିବ ସେଥିପାଇଁ ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି - ଏହିସବୁ କଥାକୁ ଚେକ୍ କର, ଚେକ୍ କର । ଏହା ଯେପରି ପରୋକ୍ଷରେ ଫଳାଫଳ ଶୁଣାଇ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ କହିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ରେଜିଲ୍ଟ ଶୁଣାଇବୁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେବେଳେ ୬ ମାସ, କେତେବେଳେ ୧ ବର୍ଷ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ କେହି କେହି ଭାବନ୍ତି ୬ ମାସ ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା କିଛି ତ ଶୁଣାଇଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଶୁଣାଇଲି ନା ଏବେ ପୁଣି ବି ସମୟ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଦୟାଶୀଳ ବା ଦରଦାନୀ ଅଟେ । ଏବେ ତ ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ଗୁପ୍ତରେ ଅଛି । ଆଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ତ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଦୟା ଲାଗୁଛି - ଭାବୁଛନ୍ତି ଚାଲ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପୁରୁଷାରଥ କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଦିଅ, କାହିଁକି ନା ସନ୍ତାନ ତ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ଯଦି ଚାହିଁବେ ତେବେ କ’ଣ ନ କରିପାରିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଶୁଣାଇ ଦେଇପାରିବେ । କେହି କେହି ଭୋଳାମାଥ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ନା । ସେଥିପାଇଁ କେହି କେହି

ପିଲା ଏବେ ବି ବାବାଟଙ୍କୁ ଭୋଲା ବୋଲି ଭାବି ଠକି ଚାଲିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବା ଭୋଲାନାଥ ତ ଅଟନ୍ତି ତା' ସହିତ ମହାକାଳ ମଧୁସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ସେହି ରୂପ ଦେଖାଉ ନାହାନ୍ତି । ନଚେତ୍ ସମମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସବୁ କିଛି ଜାଣି ମଧୁସ୍ଥ ଭୋଲାନାଥ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି, ନ ଜାଣିବା ଭଳି ରହିଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କ'ଣ ପାଇଁ? ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ । ବୁଝିପାରିଲ? ବାପଦାଦା ଏହି ସବୁ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଖେଳ କରୁଛନ୍ତି - ସବୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଚେକ୍ କର ଏବଂ ନିଜକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କର । ଆର୍ତ୍ତହା!

ଚାରିଆଡ଼ର ସମସ୍ତ ଯୋଗୀ ତୁ ଆତ୍ମମା, ବାପ ସମାନ କରମାତୀତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର ଏବଂ ସମସ୍ତର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣି ମହାନ ହେଉଥିବା ମହାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବାବାଟଙ୍କଠାରୁ, ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରାପ୍ତିର ଲାଭ ନେଉଥିବା ବୁଦ୍ଧିମାନ, ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି, ସ୍ୱଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସଦା ପବିତ୍ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ବାଦପ୍ସାର ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ପାର୍ବତୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଆତ୍ମମା ଅନୁଭବ କରୁଛ? ବାବା ତ ସର୍ବଶକ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପଦତ୍ତକୁ ପୈତୃକ ସମ୍ପଦତ୍ତ ରୂପରେ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସର୍ବଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ପୈତୃକ ସମ୍ପଦତ୍ତ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜସ୍ୱ ସମ୍ପଦତ୍ତ ଅଟେ । ତେବେ ଏହି ନିଜସ୍ୱ ସମ୍ପଦତ୍ତ ସାଥୀରେ ଅଛି ନା । ଯେହେତୁ ବାବା ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଜିନିଷ ନିଜର ହୋଇଥାଏ ତାହା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ମନେ ରହିଥାଏ । ଦୁନିଆରେ ଯାହାବି ସମ୍ପଦତ୍ତ ମିଳିଥାଏ ତାହା ସବୁ ବିନାଶୀ ହିଁ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହି ସମ୍ପଦତ୍ତ ବା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଆଜି ସମ୍ପଦତ୍ତ ମିଳିଲା, କାଲିକୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ଏପରି ନୁହେଁ । ଆଜି ସମ୍ପଦତ୍ତ ରୂପରେ ଅଛି, କାଲିକୁ କେହି ଆସି ଲୁଟି ନେବ ବା ଜଳାଇ ଦେବ - ଏଭଳି ମଧୁସ୍ଥ ନୁହେଁ ବରଂ ଯେତେ ଖରଚ କରବ ସେତେ ବଢ଼ିଚାଲିବ । ଜଞ୍ଜନରୂପକ ସମ୍ପଦତ୍ତକୁ ଯେତେ ବାଣ୍ଟିବ ସେତେ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିବ ଏବଂ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ମଧୁସ୍ଥ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ତେବେ ସ୍ବାକାଳ ପାଇଁ ସମ୍ପଦତ୍ତର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲା - ଏହାର ଖୁସି ଅନୁଭବ ହେଉଛି ନା । ସମ୍ପଦତ୍ତ ମଧୁସ୍ଥ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ! ଯେଉଁଥିରେ କିଛି ବି ଅପ୍ରାପ୍ତି ନାହିଁ, ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିରେ ଭରପୁର । ଆର୍ତ୍ତହା!

ଅମୃତବେଳାରେ ବିଦାୟ ନେବା ସମୟରେ ଦାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତଥା ଦୀଦୀ ନିର୍ମଳ ଶାନ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ:-

ମହାରଥୀମାନଙ୍କର ପରତି ପାଦରେ ସେବା ହୋଇଥାଏ । ଚାହେଁ କିଛି ଶୁଣାନୁ ବା ନ ଶୁଣାନୁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରମ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚଳଣିରେ ସେବା ସମାହିତ ଅଟେ । ସେବା ବିନା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧୁସ୍ଥ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଚାହେଁ ମାନସିକ ସେବାରେ ହେଉ ବା ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବାରେ ହେଉ, ଚାହେଁ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉ - କିନ୍ତୁ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ମଧୁସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ନିରନ୍ତର ସେବାଧାରୀ ମଧୁସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ତ ବୁଦ୍ଧତ ଭଲ କଥା - ଯାହାକି ମଧୁବନରେ ଯେଉଁ ସମ୍ପଦତ୍ତକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଜମା କରିଛ ତା'କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୋଦନ ରୂପରେ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଯାଉଛ । ମହାରଥୀମାନଙ୍କର ସେବା ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ମଧୁସ୍ଥ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥୁଳ ସାହାରା ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଯେପରି ବାବା ଛତ୍ରଛାୟା ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ବାପ ସମାନ ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ଥ ଛତ୍ରଛାୟା ପାଲଟି ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି! ତେବେ ଏହି ବରଦାନ ସବୁ ମହାରଥୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟେ । ଆଖି ପାଇଁ ବରଦାନ, ମସ୍ତକ ପାଇଁ ବରଦାନ - କେତେ ବରଦାନ ମିଳିଛି! ପ୍ରତ୍ୟେକ କରମ କରୁଥିବା ନିମିତ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ବରଦାନ ମିଳିଛି, ନୟନ ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ ଦେଖୁଛ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମମାନେ କ'ଣ ମନେ କରୁଛନ୍ତି? ସମସ୍ତେ ଭାବୁଛନ୍ତି ନା, ଯେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ବାବାଟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ତେବେ ନୟନକୁ ବରଦାନ ମିଳିଛି ନା । ମୁଖକୁ ମଧୁସ୍ଥ ବରଦାନ ମିଳିଛି, ଚେହେରାକୁ ମଧୁସ୍ଥ ବରଦାନ ମିଳିଛି, ପରତି ପାଦକୁ ବରଦାନ ମିଳିଛି । ଏହିଭଳି କେତେ ବରଦାନ ମିଳିଛି, କ'ଣ ଗଣିପାରିବ! ଅନସ୍ତମାନଙ୍କୁ ତ ବାବା ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ବରଦାନ ମିଳିଯାଇଛି । ଯେପରି ବି ପାଦ ପକାଅ, ବରଦାନରେ ଅଣ୍ଟି ଭରପୁର ରହିଛି । ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା - ତାଙ୍କ ହାତ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ ମିଳିବାରେ ଲାଗିଛି । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ସମ୍ପଦତ୍ତର ଦେବୀ ହୋଇ ସଦାସର୍ବଦା ସମ୍ପଦତ୍ତ ଦେଇ ଚାଲିଛି । ତେବେ ଏହା କାହାର ଚିତ୍ର?

ତେଣୁ କେତେ ବରଦାନ ମିଳିଯାଇଛି! ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି - ଆଉ କୌଣସି ବରଦାନ ବାକି ନାହିଁ । ଏବେ ଆଉ କ'ଣ ଦେବି? ବରଦାନରେ ହିଁ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ବାଟ ଚାଲୁଛ । ଯେପରି କଥାରେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା - ହାତ ବୁଲାଇ ଆଣିଲେ ବରଦାନ ମିଳିଯାଉଛି । ତେବେ ବାବା ତ “ସମାନ ଭବ”ର ବରଦାନ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏହିଥିରେ ହିଁ ସବୁ ବରଦାନ ମିଳିଯାଇଛି । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଯେତେବେଳେ ଅବସ୍ଥକ୍ତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ “ସମାନ ଭବ”ର ବରଦାନ ଦେଇଦେଲେ ନା । ଯେଉଁମାନେ ସେତେବେଳେ ସମମୁଖରେ ଥିଲେ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ସୁକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ସବୁ ମହାବୀର ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଟଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଥିଲେ ଏବଂ ବରଦାନ ମିଳିଥିଲା । ଆର୍ତ୍ତହା!

ସମସ୍ତଜ୍ଞକର ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ ଅଛି, ଓଷଧ ଓ ବ୍ୟବହାର କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ରୋଗ ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ହୋଇଯାଉଛି । କେବଳ ବେମାରୀ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ କିଛି ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରୁନାହିଁ । ଶୁଳିରୁ କଣ୍ଟାର ରୂପ ହୋଇଯାଉଛି । ବାକି ବାବାଜୀଙ୍କର ହାତ ଏବଂ ସଂଗ ଓ ସରବଦା ସାଥୀରେ ହିଁ ଅଛି । ପ୍ରତି ପାଦରେ, ପ୍ରତି ବାଣୀରେ ବାବାଜୀଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ରୂପୀ ଓଷଧ ଓ ମିଳିଚାଲିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ (ଏଥିରୁ କେବେ ମୁକ୍ତ ହେବି) ଏମିତି ବି ଯଦି ପୁରା ଫୁଲି ହୋଇଯିବ ତେବେ ସୃକ୍ଷମବତନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଛାଡ଼ିଦେବ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଦୁଃଖୀ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଳ ମିଳୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ରୋଗ ହେବା ମଧ୍ୟ ସେବା କରୁଛି । ତେଣୁ ତୁମର ରୋଗ ରୋଗ ନୁହେଁ ବରଂ ସେବାର ସାଧନ ଅଟେ । ନଚେତ୍ ଅନ୍ୟମାନେ ଭାବିବେ ଏମାନଙ୍କୁ ଓ ବାବାଜୀଙ୍କର ସହଯୋଗ ମିଳୁଛି, ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ରୋଗ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଅନୁଭବ ଅଛି! ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବୀ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଟିକିଏ ରୋଗ ହେବାର ରୂପ ରେଖା ଦେଖାଉଛି । ନଚେତ୍ ସମସ୍ତେ ରୋଗ ସମୟରେ ନିରାଶ ହୋଇଯିବେ । ତୁମେମାନେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପରେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ରୋଗର ରୂପ ରେଖା ଦେଖୁଛ, ବାକି କରମଭୋଗ ତୁକ୍ତ ହୋଇ ସାରିଛି, କେବଳ ରୂପରେଖା ମାତ୍ରରେ ବାକି ରହିଛି । ଆର୍ତ୍ତା!

ବିଦେଶୀ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ଅନନ୍ତରର ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା ରଖିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଆନ୍ତରିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା । ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଠାରୁ ପ୍ରତିପାଦରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଆନ୍ତରିକ ଧନ୍ୟବାଦ ମିଳିଚାଲିଛି । ସଂଗମ ଯୁଗକୁ ସରବ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରତି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାର ସମୟ କୁହାଯିବ । ସାରା ସଂଗମ ଯୁଗକୁ ହିଁ ଧନ୍ୟବାଦର ଦିନ କୁହାଯିବ । ତେଣୁ ସରବଦା ପରସ୍ପରକୁ ଶୁଭକାମନା, ଶୁଭଭାବନା ଦେଇଚାଲ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆର୍ତ୍ତା!

ବରଦାନ:- ଖୁସି ସହିତ ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରି ବିଘ୍ନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ବିଘ୍ନଜିତ ହୁଅ ।
 ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଜମା କରିବା ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଏବେ ଏବେ ଆସୁ କରିଲା, ଏବେ ଏବେ ବାଣ୍ଟିଦେଲା, ନିଜ ଭିତରେ ଜମା ରଖିଲା ନାହିଁ ତେବେ ଶକ୍ତି ରହିଲା ନାହିଁ । କେବଳ ବାଣ୍ଟିବାର ବା ଦାନ କରିବାର ଖୁସି ମିଳିଲା । ଯଦି ଖୁସି ସହିତ ଶକ୍ତି ରହିଥିବ ତେବେ ସହଜରେ ବିଘ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ବିଘ୍ନଜିତ ହୋଇଯିବ । ତା'ପରେ କୌଣସି ବି ବିଘ୍ନ ତୁମର ଲଗନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଷ୍ଠାପର ସନ୍ଦେହକୁ ହଲଚଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ଯେପରି ଖୁସିର ଝଲକ ଦେଖାଯାଉଛି ସେହିପରି ଶକ୍ତିର ଝଲକ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଚଳିତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶିକ୍ଷକ ମନେ କରି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିନିଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର ଅନନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ ଅଟେ, ବାବାଜୀଙ୍କର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬ଟା ୩୦ମି. ଠାରୁ ୭ଟା ୩୦ମି. ପର୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପରମଧ୍ୟାମର ଭକ୍ତ ସମ୍ପାଦନରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ, ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ପୁରା ବିଶ୍ୱକୁ ସରବ ଲାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦେବାର ସେବା କରିବା ହେବେ ।